

til at kunne tage Repræsentanten, og hvor de i hvert Fald med den sandshulige Udvikling i Fremtiden, efter al Rimelighed om kort Tid, ville blive i absolut Flertal. For øvrigt er der endnu et Forhold, som er til Fordel for Byvælgerne, nemlig at der i mange Kredse i de senere Aar er opstaaet forskellige købstadlignende Landsbyer, navnlig ved Stationerne, hvor Vælgerne til Dels i hvert Fald, have Byinteresser. Jeg tror, at hvis man havde en Statistik over de Forhold, vilde man se, at der i ikke saa faa Kredse, foruden dem jeg har nævnt, vilde findes det Forhold, at Vælgerne med Byinteresser, om ikke just er i Flertal, saa er paa Veje til at blive det. Jeg tror, at, naar man ser paa disse Forhold, vil man indrømme, at Byerne ude i Provinserne ere bedre og talrigere repræsenterede, end de vare ved den første Valgkredsinddeling, som vi fik i 1849. Jeg tror derfor, at turde henstille til de ærede Medlemmer, som søle sig forpligtede til særlig at tale Kjøbenhavns og Byernes Sag, jeg tror at turde henstille til dem, om det ikke turde være formaalstjenligt dog at stemme Tønen noget ned, naar der er Tale om den store Uret, som Byerne og Kjøbenhavn lide. Jeg tror sikkert, at der i Birkelegigheden ingen er, som vil gøre Kjøbenhavn og Byerne Uret, men det er dog, synes jeg, et ret rimeligt Forlangende, at en saa vigtig Sag bliver grundig undersøgt og bliver set fra alle Sider, hvorfra det overhovedet er muligt at se den, før man skrider til en Omordning.

Jeg maa maasse med det samme, jeg har Ordet, trods det, at Tiden er saa langt fremrykket, gøre nogle enkelte Bemærkninger til et Par ærede Medlemmer, som have talt, siden jeg talte sidst, og som have haft enkelte Ytringer og saa til mig. Det ærede Medlem fra Næen (Vojßen) var, forekom det mig, i en noget irriteret Sindstemning, som jeg for øvrigt erkender der kunde være nogen Grund til for ham at have, efter som det var lige kort efter, at det ærede Medlem fra Grenaa (W. Dinesen) havde udtalt sig, og jeg skal derfor ikke paa nogen Maade gaa strengt i Rette med det ærede Medlem. Jeg kan saaledes paa Forhaand tilgive ham den, forekom det mig, noget overlegne og affejende Tone, han anlagde over for mig; jeg erkender selvfølgelig, at en saa stor Fører som det ærede Medlem har Lov til til en vis Grad at være overlegen, og det ærede Medlem har jo for øvrigt været Soldat, saa han kender jo naturligvis af Erfaring hvordan en Officer bør optræde over for en menig. Jeg skal, som sagt, ikke have noget imod det. Naar imidlertid det ærede Med-

lem tillægger mig Syne til at udføre syvstte Umuligheder, eller naar han tillægger mig Handlinger, som jeg ikke har udført, maa jeg dog i al Betsedenhed tillade mig at gøre det ærede Medlem opmærksomt paa hans Fejtagelse. Det ærede Medlem bebrejdede det ærede Medlem fra Vejle (Kalkensjerne), at han ikke var hurtig nok til at skifte Standpunkt og anbefalede ham derfor at gaa i Lære hos mig, da jeg havde naaet at drive det saa vidt, at jeg endog saa kunde forlade et Standpunkt, før jeg havde indtaget det. Jeg tror nu ikke, det er saa slemt ment fra det ærede Medlems Side, jeg forudsætter, at det ærede Medlem har misforstaaet mig, som han overhovedet synes at have gjort, den Gang jeg omtalte hans Sittens Standpunkter. Han har rimeligvis opfattet min Omtale deraf som en Bebrejdelse til ham, og saa antager jeg, at han har tænkt som saa: det er nemmest at sende disse Bebrejdelser retur, og da det ærede Medlem ikke kunde opdage noget Standpunkt, jeg har forladt af dem, jeg har indtaget, har han sølt, det var sikrest blot at besydlbe mig for at have forladt Standpunkter, jeg ikke har indtaget. Jeg kan ikke finde andet, end at det kunde være en ret ukyldig Fornøjelse; det ærede Medlem risikerer i hvert Fald ikke at saa denne Beskyldning returneret. Der er sikkert ingen, der vil besydlbe det ærede Medlem for kun at have forladt de Standpunkter, han ikke har indtaget (Munterhed). For øvrigt er det naturligvis i det hele taget en hel Fejtagelse, naar det ærede Medlem opfattede min Omtale af hans Smidighed i Retning af at skifte Standpunkter som en Bebrejdelse. Jeg har overhovedet ikke noget imod, at Folk kunne skifte Standpunkter, jeg anser det ikke for at være en Fejl at kunne skifte Standpunkt eller at komme til en anden Overbevisning, og netop i dette Tilfælde var jeg specielt glad ved det ærede Medlems Aandsbøjelighed i den Retning, idet det gav mig Haab om, at han snart maatte forlade det efter min Mening højt uheldige Standpunkt, han indtager i dette Øjeblik, altsaa det var ingen Bebrejdelse, men en Glæde jeg udtalte over, at det ærede Medlem havde den Egenstabs. Naar det ærede Medlem vilde gøre mig til Ordfører for Hysteriet i Krogene, maa jeg ogsaa antage, at det var det ærede Medlems irriterede Sindstemning, der har dikteret ham det; hvis han vil se efter i Rigsdagstidenden, vil han se, at det modfatte var Tilfældet, idet jeg imødegik denne Hysteri i Krogene, og tog Afstand fra denne Mistænkeliggørelse, som det forekom mig, at det ærede Medlem og forskellige af hans Venner vare